

ΘΑΪΦΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

Θεοσοφία εικών! σκέψεις προκαλούσα και καρδίας θλίβουσα!

Η φύσις εκάστοτε παρέχει ημῖν εἰκόνας ἀπροσδοκῆτους εἰς μελέτην, διδασχὴν καὶ φρόνησιν προκαλοῦσας. ἡ δ' ἀντιγραφὴ τούτων παρ' ἐμπνευσμένων ποιητῶν φέρει ἡμᾶς ἀκόνας εἰς οὐαίσθησιν καὶ θαυμασμῶν τῶν βουλῶν τῆς πανοσιπτοῦ σοφίας!

Ἀρμυζομένης ἀπὸ ἠούγου καὶ βαθέως ὕπνου ἐγείρεται ἀνύπνοτος τῆς κλίνης ἡ μικρὰ ἐσθλοπλάκαμος κόρη, ἀναμνησκομένη τῆς πάντοτε ἀγρῆτου φιλοστόργου μητρός της καὶ ἐπὶ τῆ ἀπουσίᾳ ταύτης, ἀποτάσας φεῦ! ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, προβάλλει ἡ πρεσβυτέρα ἀδελφὴ τῆς ἑλως συγκινημένη, παρήγορος καὶ πικρῶς μειδῶσα ἐνθυμουμένη δὲ τὴν τελευταίαν παραγγελίαν τῆς γεννήτορας, δακρυ ἀποστᾶζει ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ της καὶ ἐναγκαλιζομένη τὴν μικρὰν.

— Τί θέλεις; τῆ λέγει, τῆ μαμρὰ ; δὲν εἶνε ἐδῶ, τώρα θὰ ἔλθῃ.

— Ἡ μαμρὰ ! ποῦ εἶνε ἡ μαμρὰ ; ἐρωτᾷ μετὰ δέους ἡ μικρὰ.

— Σ τὸν οὐρανὸ ! μοῦ εἶπε, Φωφῶ, πῶς πηγαίνει, καὶ ἄρα ἐπιπύσης, νὰ σοῦ λέγω, μοῦ παρήγγειλε, πῶς τώρα θὰ ἔλθῃ.

— Τῆ μαμρὰ ! τῆ μαμρὰ, θέλω, Μαρία, ποῦ εἶνε νὰ με φιλήσῃ;

— Σ τὸν οὐρανὸ, ὁ τὸν οὐρανὸ, εἶνε Φωφῶ μου, μὴ κλαῖς. . . ἔλα νὰ σε φιλήσω γῶ. . . οἰωτὰ, μὴ κλαῖς. . .

Καὶ τὰ μικρὰ αὐτὰ ὄρανα ἀγνοοῦντα πόσον ἤθον, ποῦ εὐρίσκονται καὶ ποῦ θὰ μεταβῶν, στερηθέντα δὲ καὶ τοσοῦτον προῦρας τοῦ βίου αὐτῶν τοῦ μόνου δαυλοῦ θὰ σκέπη τοῦ λοιποῦ τῆς πανοσιπτοῦ προνοίας ἡ ἀκαταμάχητος ἀσπίς !

Οὔαι τῷ μαρρῷ ἐκεῖνο θυγῶ, ὅστις εἰς τὰ δεῖλὰ βήματα τῶν ἀδῶν τούτων ἀνὰ τὸν κόσμον τῆς δοκιμασίας βάλῃ λίθον ὑπὸ τὸν πόδα αὐτῶν, τὸν ἐλαφρόν !

Ρουῖ

Εἰς τὴν μικρὰν ἑλλην-αντιγονῆν

Τοῦ φίλου μου κ. Φρ. Πρίντζη

Ἐορτάζουσαν τὴν ἐπέτειον τοῦ ἐνομότός της

Εὐχρα ἄνθη κ' εὐδὴν τεκνῶν καὶ ἀνοδοῦντος Μάτου Πόσον κοσμοῦσι λαμπρῶς, φίλην μορφήν, νεαράν ! Μότος εἶνε τεκνῶν τῆς μικρῆς ἡ φαιδρᾶ ἡλικία ῥόδα Μάτου οὐτῆς, αἱ τρυφεραὶ παρειαί. . . Ἐβγῆτος νῦν ἀπῆλθον τὸ μελιθρογγον ὄρα τῆς ψάλλει Πόσον κλέει πλὴν ἡμᾶς ἡ παιδικὴ τῆς φωνή. Στεῖε τὰς κάλυκας, μόλις λεπτὴ καὶ ἠδύμορος ἀφρα Οὐτῶν τὴν κόμην φιλεῖ καὶ τῆς μικρᾶς τὴν ξανθὴν . . . Κάλει καὶ σὺ εἶσαι, φίλη, καὶ μάλλις γογγύει ν' ἀνθήσῃς Ἰνα τὴν χάριν παντοῦ τότε σκορπίσης φαιδρῶς. Κόσμος γονίων φιλέεσσαν, χαρὰ, ἡβουὴ κ' εὐτυχία Γιῶαι καὶ τέρας αἰετός, ὦ λατρευτὴ κορασίε ! Ζῆθε λοιπὸν εὐφροσύνας καὶ θίλεις ἡμᾶς κ' ἐσθαμιῶνει Ζῆθε Ἐλένη ἀγνή, μὲ Ἀντιγόνης ψυχῆν !

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Μαῖου 1895 Ἀ. Γακουμίδης

ΠΕΡΙ ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Τυχάνει γνωστὸν, ὅτι ἡ σχέση τοῦ ἀτομικοῦ βίου πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς μέσης ζωῆς μεταβάλλεται κατὰ τὰ διάφορα κράτη τῆς Ἑυρώπης. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἀναβαίνει κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐν τῷ Πατεριστικῷ τῆς Γοττγγίης καθηγητοῦ Ἐπιστέν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ εἰς 30 ἔτη, ἐν Ἰταλίᾳ εἰς 27 καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς 26, καταβαίνει δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς 25 μόνον ἔτη. Αἰτία τῆς διαφορᾶς ταύτης φαίνεται νὰ ἴηαι ἡ παρ' ἡμῖν μεγαλύτερα θνησιμότης ἐν τῇ παιδικῇ καὶ ἰδίως ἐν τῇ βρεφικῇ ἡλικίᾳ παρὰ εἰς τὰ ἀναφερόμενα μέρη. Ἰουάντη εἶνε καὶ ἡ γνώμη καθ' ἡ νομίζομεν, τοῦ ἡμετέρου παιδιᾶτρον καὶ καθηγητοῦ κ. Ἀ Ζίνου. Ὅτι δὲ ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀτομικοῦ βίου, ἡ Ἑλλάς προτείνει κατὰ τὸν παρ' ἡμῖν ἀπόστοτρον ἀρχίατρον κ. Β. Ὀρνιστῖν ἀπάντων τῶν ἐπιλοίπιον μερῶν τῆς Ἑυρώπης. Δυνάμεθα δὲεν νὰ καυχῶμεν ὅτι εἴμεθα οἱ πλέον μακρόβιοι Ἑυρωπαῖοι, ἀφ' οὗ ἐπιβεβαιούται τούτο διὰ τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Βιχοδοῖου ἐπιβεβαιωμένων σχετικῶν ἀνακονώσεων τοῦ ρηθέντος γρηγοῦ ἐπιστημονος.

Γ. Α.

Η ΗΡΩΙΣ ΤΩΝ ΧΙΩΝΩΝ

Υπάρχει ἐν τῇ Σιθρία πολίγνη τις ὀνομαζομένη Τ. . . ὅθ' ἄς παρακαλῶ νὰ μὲς ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν πολίγνην ταύτην, εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ φθεσῶμεν ἐνὸς ὀλίγου στυγαῶν, ἀν καὶ ἀπέγει ἀπὸ ἡμᾶς, δὲν ἠέλω ποῶς λιούγας.

Ἦδη ἰσθάζομεν. Ὅρος καταλείβον ἀπὸ χιῶνας ὀφθαλμοὺς ἐκπρασθεν ἡμᾶν κάτωθεν αὐτοῦ πιδάς, καὶ εἰς τὰς ἰσχυρῶς αὐτῆς φαίνεται ὁ παγώμενος ποταρῶς. Στρέφεται ὀλίγον πρὸς τὰ ἀνατολικά τοῦ ὄρου καὶ θὰ διακρίνηται μερικὰς κεννοδόχους καὶ στέγας καταλιούγας, σημεία πασιφανῆ, ὅτι ἰσθάζομεν εἰς τὸ τέμα τοῦ ταξιδίου μας.

Καθὼς δύναιται τις νὰ συμπερᾶν ἀπὸ τὰ ἄθλια καὶ πτωχικὰ καλυδῶσιτα τοῦ χωρίου, οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἀνέκουν εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες, ἀλλοθῆντες ὑπὸ τῆς τύχης, ἐργάζονται, ἐργάζονται καὶ μόλις δύνανται νὰ ἐξοικονομῶσι τὴν τροφήν των.

Εἶνε ἴθ' ὅρα κ. μ. καὶ ὅμως ἐνεκα τῆς ὀλίγης μόλις δύναιται τις νὰ διακρίνῃ τὰ περιῆ αὐτοῦ ἄντικείμενα. Νεοκρικὴ σιγὴ ἐπικρατεῖ εἰς τὸ χωρίον οὐδεὶς περιπατεῖ εἰς τὰς στενάς καὶ σκοτεινὰς οὐδὲς περιπατεῖ εἰς τὰς οὐδὲς.

Αἱ ὀλίγισται οἰκογένειαι, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ὄλον τὸν πληθυσμὸν τοῦ χωρίου τούτου εἶνε συνηρμῆται περὶ τῆς ἐστίας καὶ θερμαίνονται.

Τὸ ψῆγος ἀριμῶντων καὶ ὄλη ἡ φύσις εἶνε κεκαλυμμένη ὑπὸ λευκῆς ἀνδῶνας. Ἐν καλυδῶσιτον διακρίνεται ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ἡ στέγη αὐτοῦ εἶνε μισοχαλασμένη καὶ ἡ βροχὴ καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ χιὼν ἰσθάζονται μέσα εἰς αὐτὸ. Ἀχ ! δίχως ἄλλο ἡ φτώχεια βασιλεύει μέσα.

Οὐδεὶς περιπατεῖ ἐντὸς αὐτοῦ τὰ πάντα εἶνε ψυχρὰ. Κατοικεῖ εἰς αὐτὸ οἰκογένειαι τρεῖς, ἀθῆλον ὁποῖας προλαίσεως ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἀνδρός, ὕψηλοῦ καὶ μελανέρονος εἰς ἐκείνων ὃν βεβήσεται τὰ βόρεια μέρη ἐκ τῆς γυναικὸς ἰσχυρῆς καὶ ἐν γένει εἰς τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἶνε ἰγχεραγμένη ἡ λύπη καὶ ἡ κεννομορία.

Ὅτι ἰγνώριον περὶ αὐτῶν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου εἶνε ὅτι ἤλθον πρὸ πολλῶν ἔτων νὰ κατοικήσωσιν ἐδῶ μετὰ μῆδης κορασιδος περὶποῦ 3 ἔτων, ἥτις τώρα εἶνε νεανὴς ἐπιθεδοστρυχος.

Ἐθεσσαν εἰς τὴν πολίγνην ταύτην καὶ ἐπεδόθησαν, ὅπως ὄλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, εἰς τὴν ἔργεσιαν.

Εἰς τὰ μέρη ταῦτα πολλὸν ὀλίγον ἀσχελοῦνται εἰς τὴν γερῆσιαν. Καὶ πᾶς νὰ καλλιεργῶσι γῆν, ἀφ' οὗ γῆ δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ μόνο χιὼν ὀργαῖον ἔχουσα πάχος. Ἡ κτηνοτροφία ἄστα ἀδοκίμει εἰς τὰ μέρη ἐκείνα, ὅπου γάρτα δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ ψῆγος εἶνε αἰώνιον. Οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων ἀσχελοῦνται εἰς τὸ κινήσιον καὶ εἰς αὐτὸ ἐπιδόθη καὶ ἡ πλείονος ἔνεος.

Αἰὰ τὸ μόνον τούτου κατάρθως νὰ πορίζεται τὰ παρὰ τὴν γῆν καὶ μ' ὄλα ταῦτα δὲν πηχαριστεῖτο εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ τῆς ζωῆς, δῖοι δὲν εἶχε συνηθισθῆ αὐτῆν. Ἐραντζετο τὴν προτέραν αὐτοῦ ἐυλαίαν, τὴν αὐτοῦ ζωὴν, ἡν διῆγεν. Σκηνερίαν τὴν προτέραν αὐτοῦ εὐτυχίαν μὲ τὴν παρούσαν κεννομορίαν καὶ χωρὶς νὰ διῆγη ἄρῃεν νὰ κατέρχονται εἰς τὴν παρῶν ἀδύναμιτις δακρυῶν.

Πλὴν περιπέτεια μεγαλεία ! Παρῆλθον ἐτι, πολλὰ καὶ οὐδεμία βελτίωσις ἐπέβηεν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς οἰκογενίας ἐκείνης. Ὅσον δι' αὐτοῦς ἔγον λαθρὸν πλέον τὴν ἀποφασίαν ἀλλ' ἔλυποῦντο τὴν κόρην των, ἥτις πύλασε καὶ ἰσχυρῶς ἐντὸς τοῦ μελιθρογγινοῦ κήνου καιροῦ, ἐντὸς τῶν χιῶνων, αὐτὴ νὰ διέρχεται τὴν σπήν τῆς ἐντὸς κήνου καὶ ἀνθῶν.

Πόσα ὄνεια συνάδουσαν τὴν γέννησιν της ! πόσα πράγματα ἐπέβηεν οἱ γονεῖς ἐκεῖνοι περὶ τῆς κοίτης τοῦ τέκνου των. Τὴν ἰσθάζοντο μεγαλῆν, τελείαν κόρην περιβεβλημένη ὀλομορικῶν καὶ χρυσῶν ἰνδουμάτων, τελείαν γυναικα, πρῆμισσιαν ἢ δουκισσιαν. Ἄθῶα ὄνεια γονίων !

Πλὴν ὁ γλυκὺς οὐρανὸς ἰσχυρῶς ἐβροσῆεν ἄνεμος καὶ τὸ εἰς παγιοχάρτων οἰκοδομημα κατέρρευσε πρὸ τῶν ποδῶν τῶν γονέων.

Οἰκτρὰ τυχὴ τοῦ περιμένον. Ἀντὶ τῶν μεγάρων τῆς Πετροπούλεως ὅπου κατοκοῦν, ἔγρον τὰ καλυδῶσιτον ἐνὸς χωρίου τῆς Σιθρίας ἀντὶ τῆς εὐτυχος καὶ ἀνίτου ζωῆς των, τὴν δυστυχίαν καὶ ἀδύναμιτις, τὴν ἀσχηρότητα καὶ πῆσιν. Ἀντὶ τῆς πλοῦσιος καὶ μεγαλῆς πρωτεύουσις της Ῥωσίας τὴν ἀθῆλιαν πολίγνην Τ. . .

Ἦτο, ὡς ἐπικραν ἴθ' ὅρα κ. μ. καὶ ὅμως ἦτο νύξ. Ἡ Ἄλκη, οὕτως ὀνομαζέτο ἡ νεανὴς, ἔζηλε δι' ἔργασίαν πρὸ οἱ γονεῖς τῆς ἀποκοπιόντες ἀπὸ τῆς κόρης των τὰ αἰτία τῆς θλίψως των, ἵνα μὴ καταστήσῃται καὶ αὐτὴν δυστυχῆ, ἵσον καιρὸν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ της ὅπως συνομίλῃσται περὶ τῆς τύχης των καὶ ἰσχυρῶς ἐν τῇ ἀναμνήσει τοῦ παρελθόντος.

Ἄλλ' ὄλα ταῦτα κατέληξαν εἰς ἀφθονα δάκρυα καὶ εἰς ἀπληροῦτος λυγμούς. Ἡ ὄρα τότε ἠνοιχθη. . . καὶ ἐφανέρωθη ἡ θυγάτηρ των. Εἰς τὸ ἀπροσδοκῆτον τούτο ἔσπινσαν νὰ σπογγίσωσι τὰ δάκρυα αὐτῶν καὶ νὰ φανῶσι μὲ γαρῶπιν πρόσωπον ἑνώπιον αὐτῆς. Ἄλλ' ἦτον ἀργά. Ἡ νεανὴς ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἠόαι ἀπὸ τὰ τεθλιμμένα πρόσωπα των ὅτι κατὶ συνέβαινε εἰς τὸ σπίτι των καὶ ἦδη τοὺς συλλέμβανεν ἐκ' αἰσθηρῶν κλαίωντας.

Τὰ δάκρυα δὲν ἴσχυοντα ἄνευ αἰτίας, ταύτην τὴν αἰτίαν ἤναι καὶ αὐτὰ νὰ μᾶθη. Οὐδέλοια; βεβαίως; ὁποῖατις ἐν τῇ ἡμῖς γνωρίζομεν ἦδη, ἀλλὰ συνεπέρανεν, ὅτι κάποιον δυστύχημα, συνέβη εἰς τὴν οἰκογένειαν της.

Δὲν ἴσται περισσότερο, ἀλλ' ἔπισεν εἰς τὰ γόνεα τῶν γονέων της.

— Εἰπίτε μοι σὰς παρακαλῶ, εἶπεν, ὅτι κρύβον πόνον ἔχει εἰς τὴν καρδίαν σας, καὶ εἰμαι ὀλοπροβῆμος; νὰ σὰς ἀνδράξω. Εἰπίτε μοι τὸ δυστύχημα τὸ ὁποῖον σὰς συνέβη πρὸ νὰ συγχαίσω μεθ' ὀμῶν. . . Εἰμαι ἀφροσιωμένη εἰς μᾶς. Ἐάν με ἀγαπᾶτε, εἰπίτε μοι τὰ πάντα.

Τὰ δάκρυα ὄλων ἐπελασιόσθησαν. Τίλος ὁ πατήρ ἀπεφάσιεν νὰ εἰπῆ εἰς αὐτὴν τὰ παθήματα τὰ ὁποῖα ὕπερην.

— Ὀλίγας λέξεις, εἶπεν, ἀρκούσιν ὅπως σοὶ διηγηθῶ τὰ πάντα. Ἄλλ' εἰς τὰς ὀλίγας ταῦτας λέξεις ἔγκεται ὄλη ἡ τύχη μας. . . Ἦμην πρῆκίφ παρὰ τῷ Ἀυτοκράτορι πιστάτοτος εἰς αὐτὸν καὶ ἀφροσιωμένης εἰς τὸ καθῆκόν μου. Τούτο δὲν ἤργησε νὰ κινήσῃ τὸν φθῶν τῶν συναδέλφων μου. . . Μὲ διαβάλλουσι εἰς τὸν Ἀυτοκράτορα ὅτι ὑποσῶθῶ συνωμοσίαν νὰ ἐναντίον του. Ὀλίγαι ἀποδείξεις ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταπέθουσαν αὐτόν. Μὲ καθαίρει τοῦ ἀξιώματος δ' εἶχον, ὀμοῖμαι τὴν πλοσιωσιτῆν περιούσιαν μου καὶ μὲ στέλλει ἔξωριστον εἰς ἐν χωρίον τῆς Σιθρίας, ὅπου καὶ εὐρισκομαι. . . Ὅστω ἠθῆλως νὰ ἀνταμείψῃ τὴν ἀφροσιωσίαν μου, τὴν εἰλικρινεῖάν μου.

Ταῦτα ἤκουον διὰ τὴν ἄλκην δὲν ἤθελε περισσότερο. Μόλις ἤκουσεν αὐτὰ καὶ ἀμέσως συνέλαβε τὴν ἰδίαν νὰ σῶσῃ τοὺς γονεῖς της. Ἀπεφάσιεν νὰ μεταβῆ εἰς Πετροπούλιν, νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸν Ἀυτοκράτορα, καὶ νὰ ζητήσῃ χάριν ὑπὲρ τῶν γονέων της.

Μετὰ τρέμου ἤκουσαν οἱ γονεῖς της τὸν σκοπὸν τούτου. Ἠθῆλῶσαν νὰ τὴν ἀποτρέψωσιν, ἀλλ' εἰς μᾶστιν αὐτὴ ἐπιμένεν.

— Ἀφῆσάτε με, εἶπεν, ἀφῆσάτε με νὰ σὰς φέρω τὴν εὐτυχίαν.

Τίλος ἰνέδωκαν, ἰνέδωκαν, ἀλλὰ μὲ τί καρδιοκτύπι ;

Καὶ μίαν ἡμέραν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πολίγνην Τ. . . Ἐβάδιζε καὶ ἐβάδιζεν ἐν μέσῳ τῶν χιῶνων, μετὰ ἐκείνης τῆς κοσμοχαλασῆς. Ἐπεριπάτῃσι μέρη τῆς μεσημέριος. Τὸ ψῆγος τὴν διατρέχει καὶ αἱ δυνάμεις της τὴν ἐγκατέλιπον. Δὲν ἤδυνάτο πλέον νὰ προχωρήσῃ ἴσται. Τὰ γόνεα τῆς ἔκλινον. Ἠτίσινεν εἶτα καὶ πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῆς ἰσθάζετο πολέμως. Βοδερὰ νίφην ἠγείρατο, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ἦτο ἀπᾶσιος.

— Οἶ μοι, εἶπε, καὶ ἀφθονα δάκρυα ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν της. Πόρῃνα δάκρυα ἔχουσι ἐθιμοθῆσται τοὺς γονεῖς της, τὴν εὐδαμονίαν, τὴν ὁποῖαν ἔχῆτων. Ἐστρεφε τὰ βλέμματα της περὶ τῆς ἡλῶν εἰς τὸν νοδὸν της αἰ λωκῆ καὶ ἔρριπεν. Τὸ αἶμα δ' ἰσχυρῶς εἰς τὰς φλέβας της. Καὶ ὄλον ἐπισπε χιὼν. Δὲν ἤδυνάτο δὲ πλέον νὰ ἀνθῆσῃ καὶ τέλος ἔσται ἰκαρρὰ ἐκάνω εἰς τὴν χιὼνα ἀνείσθητος.

Ἐλυθῶν τὴν διερχόμενον ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου ἐκεῖτο τὴν ἀνέλαθεν καὶ τὴν ὠδήγησεν εἰς τὴν Μῶσχαν, ὅπου δινοδῶντο. Ἠδυνῆθη καὶ φθάσῃ εἰς Πετροπούλιν. Τὸ ταξιδίον της ἰτελειώσεν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁ σκοπὸς της. Ἐναπίμεινε νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸν Ἀυτοκράτορα καὶ τὸ σπουδαιότερον νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ της.

Καὶ μίαν ἡμέραν, ἡμέραν, ἦν δὲν ἠδυνῆθη νὰ λησμονήσῃ καθ' ὄλην της τὴν ζωὴν, παρουσιάσθη εἰς τὸν Ἀυτοκράτορα.

— Μεγαλειότατε, εἶπε, θὰ ἰνθιμαθῆ τὸν πιστάτοτον σας φῆλον, τὸν πρῆκίφτα Ἰθάκ. Πλὴν μᾶστιν ὅτι χάνεται ἐν τῇ δυστυχίᾳ, εἰς τὴν πολίγνην Τ. . . Σῶσατε τοὺς γονεῖς μου καὶ ὁ Θεὸς θὰ σὰς τὸ ἀνταμείψῃ.

Ὁ Ἀυτοκράτωρ συνεκινήθη. Ἐμπροσθεν τῆς νεαρῆς κόρης, εἰς τὰ δάκρυα αὐτῆς, εἰς τὰς παρακλήσεις της, ποῖα καρδία ἔδυνάτο νὰ ἀντιστῆ;

— Ἄλλ' ἠζέυερετε, εἶπεν, ὁ Ἀυτοκράτωρ, ὅτι ἐπεβουλεύθη τὴν ζωὴν μου ;

— Δὲν σὰς ζητῶ δικαιοσύνην, ἀλλὰ εἰλεος.

Ὁ Ἀυτοκράτωρ συγκένεισεν, ἐν μεδίσκῳ χαρῶν ἐκί τῶν χιλιῶν αὐτοῦ ἔθωκεν νίαν ζωὴν εἰς τὴν Ἄλκη. Τὰ λαινα κέρη !

Μετὰ τινὰς ἰσθάζεσται οἱ γονεῖς τῆς Ἄλκης ἦσαν πλησίον της. Ἐπανεῦρον τὴν προτέραν αὐτῶν δόξαν, τὴν πρέπουσαν εἰς αὐτοὺς θῆσαν.

Ἄλλ' ἡ θυγάτηρ των ἀοβενεῖ καίται εἰς τὴν κλίνην της προσβληθείσα ὑπὸ ἀροδρῶν πυρετοῦ. Τὰ δρῆμα ψῆγῃ, αἱ στερήσεις, αἱ κεννομορίαι, ἡ μακρὰ ὀδοπορία καὶ αἱ θλίψεις συντέλεσαν εἰς κατατροπήν.

*Ασθενεί βαρύν . . . Και μετά τνας ημέρας οι δυστυχείς γονείς ηκολούθησαν την κηδείαν της. Είς ευχαριστηρίαις ήδη ούτοι;
 *Αμφιβάλλωμεν. Έπρωτίμων βιβλαίως να ζώσιν εν τή παλίγγυ ενείνη, να στεφώνται και του άριου αυτού, αλλά να ζή και η μόνη θυγάτηρ αυτών. Έπρωτίμων ν' αποθάνωσαν αυτοί

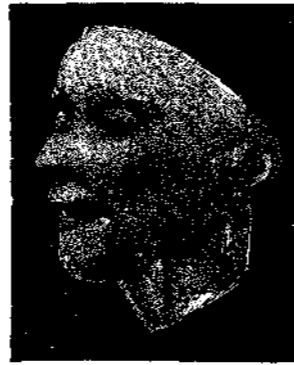
οι ίδιοι, μόνον και μόνον διά νά ζή τή τέκνον των. Άλλά φείδι επανέβον την περιουσίαν των και τον θησαυρόν των, και ήγασαν τον άνεκτήριμον άγγελόν των.
 Εισίδηθωμεν εις τή νεκροταφείον τής Πετροπόλεως και άς χύσωμεν εν δάκρυ επί του τάφου τής μικρας μας ήρωιδος. Εν Μυτηλήν. **Β. Κ. Στεφανίδης.**

ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΕΠΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

(Συνέχεια (ιδε προηγούμενον φύλλον)

Άριθ. 4. Ο Βίκτωρ Ούγγω.

Άριθ. 5. Ο Μίκιεβιτζ.

Έρχόμεθα εις τή προσωπειόν του πεφλημένου και λαοφιλεστάτου Βίκτωρος Ούγγω, όπερ ελάθη την ίδίαν ήμέραν του θανάτου του και όπερ παρουσιάζει εκπληκτικήν όμοιότητα σπανίου γυψικού πανομοιόματος. ήται έργον θαυμαζομένου και υπό παντός καλλιτέχνου, υπό έποψιν έντελέτας και τέχνης.

Τόν Βίκτωρα Ούγγω γνωρίζομεν από στάθους πάντες, ως παγκόσμιον συμπολίτην και αδελφόν. Τά έργα του και αι εικόνες του έχουσι τοσοούτον διασπαρά και διαδοχή ανά τήν ύψηλίον όλην, ώστε ούδέποτε ούδεις κίνδυνος θά ύφιστάται να άπομονηθή υπό τής εύεργετηθείσης ύπ' αυτού παγκοσμίου κοινωνίας. Ήδη δέ διά τής δημοσιεύσεως του όψιγόνου προσωπειού του επί μάλλον βιζοβολείται εν τή καρδιά του ανθρώπου τή πρην, εύεργετικήν και εύαισθητον αίσθημα.

Έρχόμεθα ήδη εις τούς δύο μεγάλους ποιητάς, έξών δ' εις ύπέρβεν δ' Μίκιεβιτζ και δ' έτερος δ' Σχίλλερ.

Άριθ. 3. Ο Σχίλλερ.

Άδამ Μίκιεβιτζ, ό μέγας θαψωδός τής Πολωνίας, ούτινος τά έργα επί μάλλον γενόμενα δημοτικά μετεφφράσθησαν εις όλας τās γλώσσας, απέθανε τώ 1855, εν ηλικία 56 έτών. Τό προσωπειόν αυτού όπερ μεταφέρομεν ένταύθα είναι πιστόν αντίτυπον όψιγόνου φωτογραφίας, όλίγον τι έθθαομένης, παραχωρηθείσης υπό φίλου επιζήσαντος μετά τόν θάνατον του συγγραφέως του «Κυρίου Θαδαίου».

Τό δέ προσωπειόν του Σχίλλερ ελάθη υπό του Κλάουερ επί τής κλίνας του θανάτου του έργατου του Wallenstein. Και τίς δέν γνωρίζει και δέν άνέγνωσε τόν μέγαν θαψωδόν, ούτινος ή νεκρόσιμος εικών πιστώς παρίστασι τήν ασθονίαν του γλυκέως θανάτου, όστις έδωκε τέρμα εις τούς πό-

νοους του διασώμου τραγικού ποιητού;
 Έρχόμεθα νύν εις τούς δύο διαπρεπέεις καλλιτέχνας, τόν διάσημον μουσικόν Βετόβεν και τόν μέγαν Ίταλόν γλύπτην Κανόβαν.
 (*Έπειτα συνέχεια) **Φρ. Πρίντζης.**

C. FAURE ET H. DE GRAFFIGNY

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετά 300 καλλιτομητών εικόνων εν τή κειμένη

Κατά μετάφρασιν Φ. ΠΡΙΝΤΖΗΝ

(Συνέχεια, ιδε προηγούμενον φύλλον).

Ο Ίωνάθαν Φαρενχάιτ επικελεύθει — Έκ τής αναλύσεως του ήλιακου φάσματος άπεδείχθη ότι επί τής επιφανείας του ήμετέρου ύπερκόρου υπάρχουν σημαντικά στρώματα κεκρυσταλλομένου άνθρακος, δηλαδή

Ο Σάρπ εν πλήρη όξει

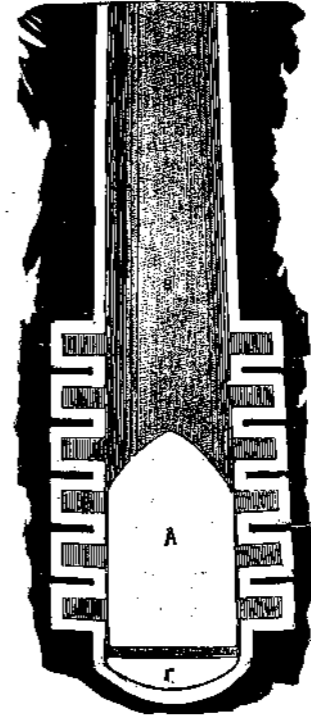
αδάμαντος. Συνεπείς τούτου ισχυματίσθη άμερικανική εταιρεία έργατίας προς έκμετάλλευσιν του πολυτίμου τούτου όρυκτού άγοράσασα διά μεγάλην δαπάνην τά σχέδια σοφού τινος, όστις καθύστασιν ήρικτήν τήν μεταόασιν από τής γής εις τήν ασήνην. Άλλά πριν ή έκκαλεσθώμεν τήν κοστήσιν χρημάτων από μέρους τών συμμετεχομένων εις τήν κολοσιάν ταύτην και λίαν προσδορόφον έπιχείρησιν άπειραίσθη να έκτελεσθ ή πρώτη τις έκδομή εις τήν ασήνην, όπως ήμπαρκώς και όρθολομορπώς βεβαιωθή ή ύπαρξις τών αδαμαντοφόρων αυτών γαιών. Ένεκα λοιπόν τούτου, μόλονότι ύπάρχει μεγάλη πεποιθήσις εις τήν ύπόθεσιν ταύτην ή τούτοις προπαταίται και ή σερή γνώμη τών άπαταγογών τής ύψηλου ήμιστημόνων, και προς τόν σκοπόν τούτον ή φ πᾶσαι αι προκατασκευαστικαί έργασίαι βαίνουσι κατ' άρχήν προς τή πέρας των, έπιχείρησα ήδη ταξείδιον από τόπου εις τόπον, έκθέτων τήν περί ου πρόκειται σχέδιον και άνελετών από έκαστον άρμόδιον τήν επί του προκειμένου περιστασίμην γνώμην του. . . Ίδού, λοιπόν, αξιοτίμοι κύριοι, ό λόγος τής ένταύθα άριζείας μου.

Ο Όσιώφ τότε ήγήθη. — Έάν διν εις άδιακρισία, ειπέ, μετά τρεμύσεως φωνής, δύνامي να ήρωτήσω τή όνομα του σοφού, παρά τού όποίου ελάβητε τά σχέδια ταύτα;

— Κύριοι, απήντησιν ό Άμερικανός, έχω τούναντιον λόγους να διακρυξώ στίστοριαις άπανταχού τή όνομα τής άνηκούστου ταύτης μεγαλοφυίας προς ήν ή άνθρωπότης θα όρειλη μήνας τινάς βραδύτερον τήν εύγνωμοσύνην αυτής διά τή σπουδαίον τούτο βήμα της εν τή όδω τής πρόόδου. Ο τολμητής λοιπόν ούτως άνήρ είναι ό ισόβιος γραμματικός τής Άκαδημίας τών Έπιστημών τής Πετροπόλεως, ό ένδοξος κύριος Φαίδωφ Σάρπ.

Ο Όσιώφ επί τώ άκούσμητι τού όνόματος τούτου

αφώνεν έξυτάτην κραυγήν, εν φ οι περι αυτον φλοι ηγερνον θυμηρις και εν αγανακτησει κατα της ροβερως κλοπης. — Ο Σάρπ αυτος εις κλεπτης! ανερωτησεν ο γιρων, διατι τα σχεδια, ατινα εως επωλησει διν του ανιχου. Εβσε ηρα! Ο Ίωνάθαν εκπλαγεις σφοδρα επι τουτω, εν τούτοις διατήρησε πᾶσαν τήν ψυχραιμίαν του, μεταξύ δέ τών παρισταμένων ήκούσθη διαρκής ψυθουρισμός. — Η κατηγορία είναι βαρυτάτη και πρέπει ν' αποδείξηται ταύτην, ύπέλαβιν δ' Άμερικανός. Ο Όσιώφ τότε εν όλίγαις λέξεισιν διηγήθη τή μεταχειρίσθη (επι) ότι τοι Σάρπ ε τέχνασμα, τής άφαιρέσεως δηλονότι

Έπιχειρηματίας σχήμα παραδόξου τηλεβόλου.

τής ελευθερίας αυτού από του να ήνεργήση και έκτέλεση ούτος τήν προτίον τών τώσω σπουδαίων και άνηκούστων αυτού έκλήτησεων και τής κολυμέθου έργασίας του.

Και όστις προσέθηκε: — Βεβαίως, έχετε εις χείρας σας τά χειρόγραφα ταύτα, τά σχέδια και τās σημειώσεως, ατινεις εως επωλήθησαν. . . Λαίμων! εάν θέλτε δύνامي να εως άπαγγείλω (ε στήθος εις) ήπύκουσιν έδω πάντων ό,τι έκεί περιέχεται.

Ο Ίωνάθαν Φαρενχάιτ έκλινα τήν κεφαλήν κατα φαικώς και ό Όσιώφ ήχηολούθησεν: — Γνωρίζετε, κύριοι, ότι οίονδήποτε κινήτων άντιεικόμενον δέν δύναται να ήγκαταλείψη όριστικώς τή γήνιν έδαφος ειμή όπόσων ζωογονηθή υπό μεγάλης ταχύτητος. Και όντως έκπεφηνόσασαι όριζοντεως μι άρχικήν ταχύτητα όπώ χιλιάδων μέτρων εν ενί δευτερολέπτω οίανδήποτε σφαιραν, τί θα προκόψη;

— Η σφαιρα αυτη ούδέποτε θα επανέλθη εις τήν γήν, απήντησε φωνή τις. — Η φωνή αυτη ήτο ή του Γουτράν, όστις παρατηρήσας τά βλέμματα του γέροντος προς αυτόν έστραμμίνα, ένόμι-

Κατέκειν ως μολυβδός.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

15ον. Αίνιγμα.

Εύθυμιας είμαι πλήρης
Κ' ἑκαστον αὐτῆς πληρῶ
Ἐδεξάσθην κ' ἑλατρεύθην
Παντὶ τόπῳ καὶ καιρῶ.

Δύ' ὀνόματα δ' ἂν φέρω
Ἐῷχα κ' ἑξακουστά
Καὶ τὸ ἐν μου καὶ τὸ ἄλλο
Τὸ ἐν ὄν μου παριστά.

Ἐμπορῶ νὰ σοῦ ἐμπνεύσω
Ἐνθουσιασμὸν πολλόν
Πλὴν νὰ σὲ κατακυλίσω
Ἐμπορῶ καὶ εἰς ἰλόν.

Τῆς τοῦ χοίρου καθιστῶν σοῦ
Χείρωνα τὴν κεφαλὴν
Δύναται σου καὶ τὸ σῶμα
Ὅλον νὰ ἐνισχυθῇ.

Ἦπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ πάλιν
Ὅπως νὰ παραλυθῆς
Ἄν μὲ πλησιάζης φίλος
Ὅν μου μετριοπαθῆς.

Πάντοτε θὰ ὑγιαίνης
Καὶ ποτὲ δὲν θὰ βλαφθῆς
Ἄν τυχόν πλὴν μὲ λατρεύσης
Ἵπερμέτρως αγαπῶν.

Τότε πρόξενός σου εἶμαι
Ἀλγηδόνων καὶ λυπῶν
Πρὸς ψῆδὰς εὐθόμους λίαν
Παρορμῶ ἐγὼ συχνά.

Ἄλλ' οὐχ' ἤττον καὶ εἰς ἔργα
Ποταπὰ καὶ ταπεινά.
Ἵπὸ τῶν λαμπρῶν Ἑλλήνων
Μάλιστα ἄλλοτε ποτὲ
Καὶ πομπῶδες ἐτελοῦντο
Πρὸς τιμὴν μου ἔορται.

16ον. Αίνιγμα.

Ὅταν γράφηται δι' ἦτα
Ἡ δευτέρα συλλαβὴ μου
Εἶμαι ζῶν τι τετράπουν
Λίαν ἐκδικητικόν...

Πλὴν ἂν δι' ἰῶτα, τότε
Ποία ἢ μεταβολὴ μου!
Γίνομαι αἰφνης ἀψυχόν τι
Τῶν νηῶν στηρικτικόν...

Ἐν τῇ πρώτῃ περιστάσει
Ἀπαντῶμ' ἐν Ἀραβίᾳ
Ἐν μεγίστῃ ἀφθονίᾳ...
Ἄλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ ὅμως

Πάντα τὰ προσωρισμένα
Πλοῖα δι' ἐμοῦ κρατοῦνται
Ἀσφαλῆ εἰς τὸν λιμένα
Ἄλλ' ἐνδέχεται καὶ ἄλλη

Τρίτη τις καὶ κρείττων φάσις
Ἐν ἐμοὶ νὰ διαρῶται
Ἄν προσέχων μ' ἐξετάσης:
Τὴν ἀρχὴν διὰ στοιχείου

Ἄν μοῦ γράψης κεφαλαίου
Καὶ ἐν λάμβδ' ἂν μοῦ προσθῆς
Τότε τί θ' ἀντιληφθῆς;
Ὅνομα ἀκουστὸν μεγάλου

Μ' ἀποκαθιστῆς Ῥωμαίου!...
Ἄν τὸ Κάππα δὲ στοιχέσῃς
Μοῦ ἐκτρέψης εἰς τὸ Χι
Καὶ τὴν λήγουσαν τουτίσης

Ὁ! ποσῶς μὴ ἀπορήσης.
Τότε, φίλε, προσοχὴ!
Ἦρ' ὀλίγου ἐνώ μ' εἶχες
Ὅν ἔεχον καὶ κλεινόν
Αἰφνης μ' εἶχεις ταπεινόν.

17ον. Αίνιγμα.

Εἶμαι πτηνόν· εἰν μὲ διχοτομήσης, τὸ πρῶτόν μου ἦμισυ σημαίνει πόλιν τινά, ἣτις πάλαι ποτὲ ὑπῆρξε πρωτεύουσα ἐνός ἰσχυροῦ ἡγεμόνος· τὸ δ' ἄλλο ἦμισυ, εἰν λάβης τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ πρώτου καὶ τὸ θέσης ὡς κεφαλὴν εἰς τὸ ἄλλο ἦμισυ τοῦ δευτέρου, πάλιν γίνομαι πτηνόν, ἀλλὰ προϊστορικὸν συνάμα δὲ εἶμαι πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἣτις τὸ πάλαι ἦτο καὶ πρωτεύουσα μεγάλου καὶ λαμπροῦ βασιλέως.

RESTAURANT DE LA COURONNE

Rue Esbekleh près le Cafe de la Bourse

LE CAIRE

TENU PAR: AMOSIDE DETORELLI

Cuisine Française. — Service prompt

PENSIONS PAR MOIS ET AU CACHET

REPAS COMPLET A 2 FRANCS

PRIX EXCEPTIONNELS POUR LES ARTISTES

(Les paiements se font d'avance par semaine ou par quinzaine)

L'ORIENT

Organe national Ottoman paraissant le Samedi.

Politique, littéraire, scientifique.

Abonnement Paris et France 30 fr. par an
Etranger 35 fr. »

Administration et redaction 91 Avenue de Malakoff. Paris.

Directeur, Propriétaire, N. Nicolaïdes.

HOTEL DES PYRAMIDES

TENU PAR

CONSTANTIN POLYDOROPoulos

TANTAN, Rue de la Bourse

Chambres nouvellement meublées — Propreté parfait
Service particulier — Appartement pour familles —
Bains chauds et froids — Prix modérés.

Δωμάτια εύρύχωρα καὶ εὐάερα — Ἐπίπλωσις καινούργη
καὶ κομψή — Καθαριότης καὶ ὑπηρεσία πλήρης —
Δωμάτια ἰδιαίτερα δι' οἰκογενείας — Λουτρά θερμά
καὶ ψυχρά.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΚΛΕΑΡΧΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣ.

ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστώμεν γνωστὸν τοῖς ἐν ἐνΚερκύρα καὶ τοῖς
περιχώροις αὐτῆς συνδρομηταῖς μας ὅτι ἀντιπρό-
σωπος ἡμῶν αὐτόθι διατελεῖ ὁ κ. Εὐρ. Φωτιάδης,
πρὸς ὃν δύνανται ν' ἀποτείνωνται οἱ βουλόμενοι νὰ
ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, νὰ καταβάλωσι συνδρο-
μὰς, εἰ καὶ νὰ λαμβάνωσι σχετικὰς πρὸς τὸ περιο-
δικὸν σύγγραμμά μας πληροφθορίας.

Ἡ Διεύθυνσις.

Γαλλικὸς πτυχιούχος παραδίδουσα λίαν εὐνοηθῶς τὴν
γαλλικὴν γλῶσσαν δέχεται παραδόσεις. Πληροφορίαί
27— Ὅδος Ὁμήρου, ἀριθ. — 27

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

143 — Ὅδος Ἐρμοῦ — 143

Μεταξὺ Καπνικαρέας καὶ Ὁραίας Ἑλλάδος

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Τσαμη, τὸ τόσον ἐπαξίως
τῇ φιλοκαλίᾳ ἀφιερωμένον, εὐρίσκονται ὠρολόγια ἐκ τῶν
μᾶλλον ἀνεγνωρισμένων ἐν Εὐρώπῃ καταστημάτων, περὶ
τῆς στεριότητος καὶ ἀκριβείας τῶν ὀπίων ἀρκεῖ μόνον ἡ
ἐγγύησις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ἐργασία ἰσχυρῶς τῇ εὐ-
ρωπαϊκῇ. Ἐγγύησις αὐτῆς καὶ στερεότης.

Οἱ μέλλοντες νὰ προσέλθωσιν ἰστωσαν βέβαιον, ὅτι εὐχα-
ριστηθήσονται διὰ τὴν στεριότητα, κομψότητα, τὸ μέτρον
τῶν τιμῶν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν πάσης παραγγελίας.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΕΣΤΗ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΔΟΥ